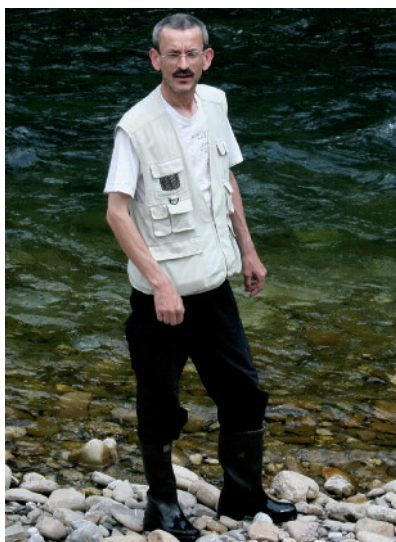

IN MEMORIAM

Dr. Bogdan Horvat
(26. 8. 1961 – 3. 1. 2016)

V začetku januarja nas je mnogo prezgodaj zapustil dr. Bogdan Horvat. Čeprav je imel nekaj zdravstvenih težav je bila njegova smrt vendarle precejšnje presenečenje.

Rodil se je 26. avgusta 1961 v Ljubljani. Po končani gimnaziji in maturi leta 1980 se je potem, ko je odslužil vojaški rok v Prištini, vpisal na visokošolski študij biologije. Že pred končanjem študija je pričel delati v Prirodoslovnem muzeju Slovenije, kjer se je leta 1986 tudi redno zaposlil. Diplomiral je leta 1987 z nalogo »Biologija in ekologija rodu *Perla* (Plecoptera: Perlidae)«. To je bil rezultat skupnega dela pri intenzivni obdelavi vrbnic (Insecta: Plecoptera). Vrbnice so razmeroma majhna skupina vodnih žuželk, zato smo se že kmalu odločili, da se njegova raziskovalna dejavnost preusmeri na vodne dvokrilce, predvsem muhe poplesovalke (Diptera: Empididae). Prvo spoznavanje s temi zanimivimi vodnimi žuželkami je dobil pri dr. R. Wagnerju na limnološki postaji Max-Planck institucije v Schlitzu v zahodni Nemčiji. Pozneje pa je prišel v stik z vodilnim evropskim specialistom za to družino dvokrilcev, prof. Hvalo iz Karlove univerze v Pragi. Prof. Hvala je tudi postal njegov mentor, saj je na Karlovi Univerzi v Pragi leta 2002 uspešno zagovarjal doktorsko disertacijo z revizijo rodu *Chelifera* (Revision of the world species of *Chelifera* Macquart (Diptera: Empididae)).

Izpit za muzejskega kustosa je opravil leta 1988, leta 2005 je pridobil naziv muzejskega svetovalca. Njegovo delo v muzeju je obsegalo urejanje študijske zbirke vodnih poplesovalk. Z intenzivnim delom je ta zbirka postala ena največjih zbirk te skupine žuželk za Evropo in JV Azijo. Poleg dela z zbirkami žuželk je bil tudi skrbnik

Hochenwartove zbirke konhilij, ki ima izjemen zgodovinski pomen kot ena ustanovnih zbirk Deželnega muzeja. Tako je poskrbel za predstavitev Hochenwartove zbirke konhilij, kot je še danes na ogled na stalni razstavi. Ker muzej nima stalne predstavitve žuželk, je sodeloval pri pripravi stalne razstave »Nastanek zbirke žuželk«. Prav tako je sodeloval pri številnih postavitvah občasnih muzejskih razstav in vitrin četrletja. Za kataloge razstav je napisal daljša ali krajša strokovna besedila. Več kot desetletje je skrbel za izvedbo dezinfekcije v muzejskih zbirkah.

Njegovo znanstveno in strokovno področje sta bili taksonomija in favnistika vodnih žuželk. Tako je sodeloval pri preučevanju biotske pestrosti v Sloveniji kot tudi v tujini.

Kljub raznolikemu kabinetnemu delu v muzeju pa je bil Bogdan Horvat z dušo in srcem terenski biolog. Pri delu v naravi se je najbolj sprostil in tudi užival. V začetku se mi je pridružil, ko sva po dolgem in počez prekržarila vso Slovenijo, spomladi in jeseni pa so prišli na vrsto tudi daljši, večtedenski obiski zanimivih predelov narave bivše Jugoslavije. Tako smo skoraj vsako leto obredli najpomembnejše naravoslovne institucije po republikah bivše Jugoslavije. Na takšnih poteh so se stkala številna prijateljstva in sodelovanja. Po razpadu skupne države so se takšni obiski za daljši čas prekinili, terensko delo pa smo preusmerili na intenzivno delo po celotnem ozemlju Grčije. Z vključevanjem v mednarodne raziskovalne projekte, pa tudi ob udeležbah na raznih znanstvenih in strokovnih srečanjih, se je njegovo terensko delo razširilo tudi po nekaterih drugih evropskih državah, kot so Italija, Avstrija, Nemčija, Švica kot tudi v Aziji z obiski Kitajske, Hong Konga, Tajske in Tajvana. Terensko delo je bilo največkrat povezano z udeležbo na kongresu ali obiskom muzeja oziroma kakšne druge naravoslovne institucije. Na teh poteh je nabral obsežen material svoje skupine žuželk in samo upamo lahko, da bodo specialisti te skupine žuželk našli čas in voljo za obdelavo tega bogatega in dragocenega materiala. Vodne žuželke sodijo med najbolj ogrožene skupine živali, tako da je marsikatero nahajališče od koder izvira material danes že uničeno in ne obstaja več.

Njegova bibliografija je obsežna. V Cobiss je vnesenih skoraj sto zapisov. Sam in v soavtorstvu je objavil več kot 30 znanstvenih člankov o rezultatih svojega dela.

Pogrešali ga bomo predvsem kot zanimivega in prijetnega sopotnika pri delu na terenu.

Dr. Ignac Sivec